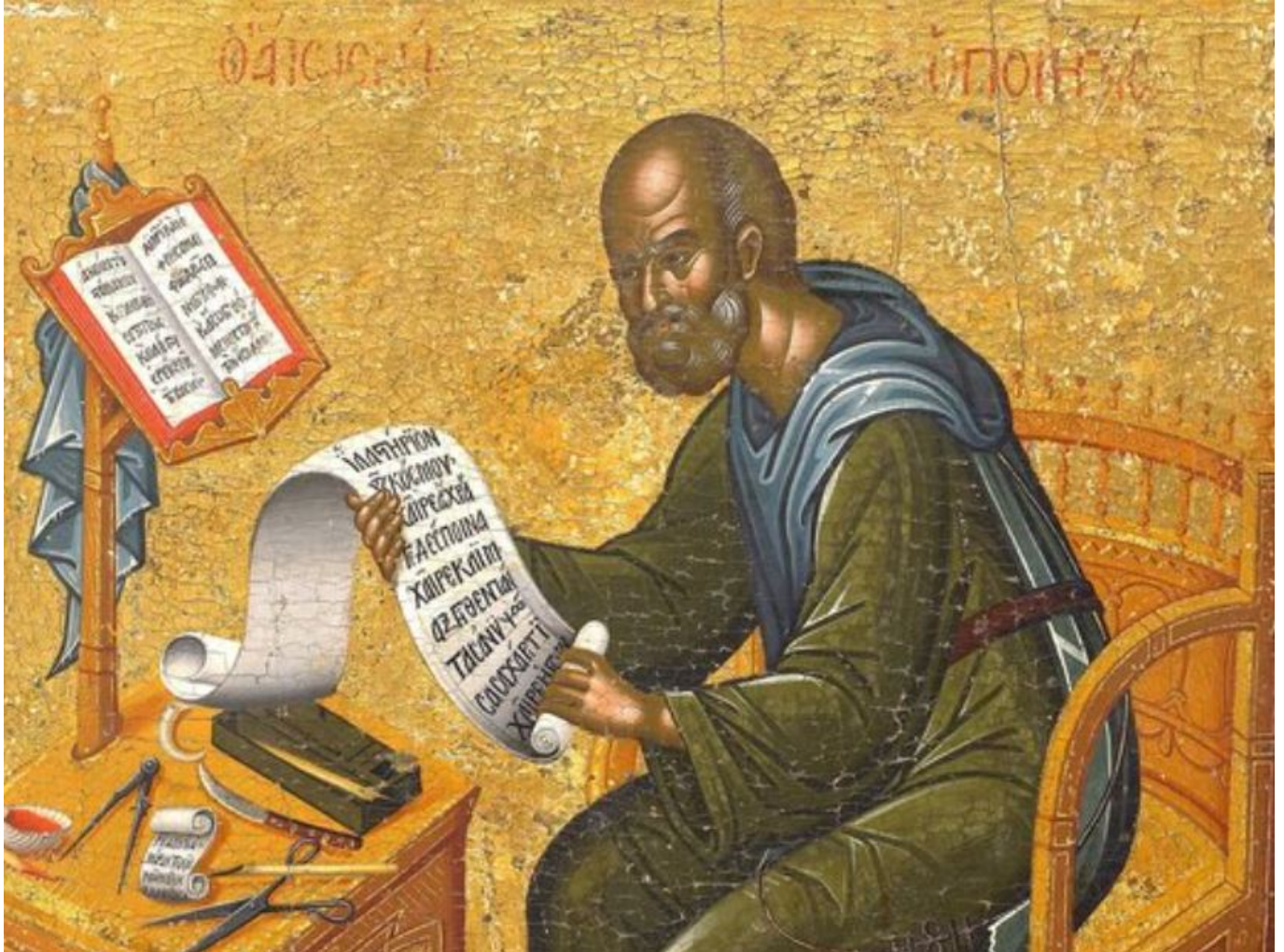

3 Απριλίου: Εορτάζει ο Άγιος Ιωσήφ ο Υμνογράφος

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα, η Εκκλησία τιμά τη μνήμη του Αγίου Νικήτα του ομολογητού, ηγουμένου της Μονής Μηδικίου, των Μαρτύρων Βιθυνίου, Γλαύκου, Δίου και Ελπιδοφόρου, του Νεομάρτυρος Παύλου του Ρώσου του απελεύθερου και του Οσίου Ιωσήφ, ο οποίος γεννήθηκε στη Σικελία από ενάρετους γονείς. Μετά τον θάνατο του πατέρα του, πήγε στη Θεσσαλονίκη, όπου εκάρη μοναχός και χειροτονήθηκε κληρικός. Διακρίθηκε στην καλλιγραφία και τη σύνθεση περίφημων εκκλησιαστικών

ὕμνων.

Μετέβη στην Κωνσταντινούπολη και από εκεί, λόγω αντίδρασης στα διατάγματα των εικονομάχων, εκδιώχθηκε στη Ρώμη. Επανήλθε στη Βασιλεύουσα όπου κοιμήθη σε βαθύ γήρας το 842 μ.Χ.

Το σπουδαίο υμνογραφικό του έργο συνίσταται σε Κανόνες, που αφθονούν στα χειρόγραφα και τα έντυπα βιβλία. Η συμβολή του στην υμνογραφική ολοκλήρωση της «Οκτωήχου» είναι καθοριστική, γιατί κάλυψε το μεγαλύτερο μέρος της εβδομάδας, πλην της Κυριακής της οποίας τους Κανόνες είχαν συντάξει ο Κοσμάς ο Μελωδός και ο Ιωάννης ο Δαμασκηνός.

Στα «Μηναία», ο Ιωσήφ είναι ο πλουσιότερα εκπροσωπούμενος υμνογράφος, αφού διατηρούνται σε αυτά 165 Κανόνες του με ομοιόμορφη δομή, που εξυμνούν Αγίους δευτέρας, όπως χαρακτηρίζονται εορταστικής τάξεως.

Ιδιαίτερα, συγκινεί ο Κανών του Ακαθίστου Ύμνου (ο οποίος προβάλλεται τις Παρασκευές της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, την οποία διανύουμε) στον οποίο, ο Ιωσήφ, ακολουθεί Ειρμούς του Ιωάννου του Δαμασκηνού και υμνεί τη Θεοτόκο με ατελείωτη σειρά επιθέτων και εικόνων, όπως «άφλεκτη βάτος», «φωτὸς κατοικητήριον», «τὸ φυλακτήριον πάντων καὶ χαράκωμα, καὶ κραταίωμα, καὶ ἱερὸν καταφύγιον», «εὐρύχωρον σκῆνωμα τοῦ Λόγου», «Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, γῆς τὸ θεμέλιον», «νεφέλη ολόφωτη», «ρόδον το ἀμάραντον», «μήλο εὐοσμο» και πολλά άλλα παρόμοια.